

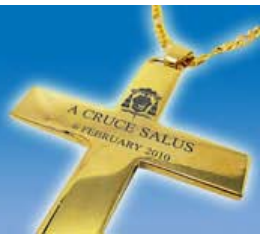
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

(วันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก วันนี้เป็นวันแรกของเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า จากวันนี้เป็นต้นไปจนถึงวันพระคริสตสมภพ พระศาสนจักรเชิญชวนเราแต่ละคนให้เตรียมตัวต้อนรับพระเจ้าผู้จะเสด็จมาประทับอยู่ท่ามกลางเราในรูปแบบของกุมารน้อยคนหนึ่งซึ่งจะบังเกิดในถ้ำเลี้ยงสัตว์ที่เมืองเบธเลเฮมในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ในเวลาเดียวกันก็เตือนเราให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูเจ้าอีกด้วย เราต้อง “**ตื่นเฝ้าระวัง**” และ “**เตรียมพร้อมไว้**” เสมอที่จะต้อนรับพระองค์เมื่อใดก็ตามที่พระองค์เสด็จมาหาเรา ซึ่งเป็นเวลาที่ไม่มีการทราบอย่างแน่นอน

คำพูดที่ว่า “**จงตื่นเฝ้าระวัง**” (มธ 24:42) หรือ “**จงเตรียมพร้อมไว้**” (มธ 24:44) ซึ่งเราได้ฟังในพระวรสารวันนี้ ถ้าอยู่ในบริบทของทหาร คำพูดทั้งสองนี้เป็นคำสั่งที่เด็ดขาดของผู้มีอำนาจซึ่งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเมื่อได้ยินแล้วต้องทำทุกสิ่งที่กำลังทำอยู่และให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นหรือคำสั่งที่จะตามมา มิฉะนั้น ผลที่ตามมาอาจหมายถึงความตายของตนเองหรือของเพื่อนทหารคนอื่น หรือความพ่ายแพ้ของกองทัพทั้งหมดก็ได้ เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้ามีจุดประสงค์ที่จะบอกเราในทำนองเดียวกันนี้ บทอ่าน ในแต่ละสัปดาห์เตือนใจเราว่าเราต้องดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างตื่นตัวและระมัดระวัง เราต้องทำให้ตัวเองพร้อมอยู่เสมอที่จะพบกับพระเยซูเจ้าไม่ว่าเวลาใดก็ตาม เวลานั้นอาจเป็นเวลาที่เราต้องจากโลกนี้ไป หรืออาจเป็นเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งพร้อมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ในวาระสุดท้าย เพื่อสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกนี้ก็ได้

ในพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรง บอกเราว่าไม่มีใครรู้วันและเวลาที่จะถูกเรียกไปเฝ้าพระองค์ หรือไปรับการคิดบัญชีชีวิตเฉพาะพระพักตร์พระองค์ “**บุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านมิได้คาดหมาย**” (มธ 24:44) และเพื่ออธิบายให้บรรดาศิษย์เข้าใจและเห็นภาพพจน์ของการเสด็จมาอย่างไม่คาดคิดของพระองค์มากยิ่งขึ้น พระองค์ทรงหยิบยกเอาเรื่องน้ำวินาศที่เกิดขึ้นในสมัยโนอาห์มาเป็นอุทาหรณ์ ซึ่งนอกจากครอบครัวของโนอาห์แล้ว ประชาชนคนอื่นไม่เกรงกลัวเลยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาจึงไม่ได้เตรียมตัวเพื่อเผชิญหน้ากับภัยพิบัติที่กำลังจะมาถึง พวกเขายังทำตัวสนุกสนานไปวันๆ ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขามี ผลที่มาก็คือ น้ำวินาศได้กวาดพวกเขาไปจนหมดสิ้น ไม่มีใครรอดชีวิตแม้แต่คนเดียว ยิ่งกว่านั้น พระเยซูเจ้ายังทรงชี้ให้เห็นต่อไปอีกว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ไม่ต่างจากการกลับมาของเจ้านาย ซึ่งปรกติแล้วคนใช้มักจะไม่รู้แน่ชัดว่าเวลาใด เขาจึงต้อง

พร้อมอยู่เสมอเพื่อรอรับและเปิดประตูบ้านให้เจ้านาย ลองนึกดูซิว่าถ้าคนไข้มาแต่นอนหลับและปล่อยให้เจ้านายของตนคอยอยู่นอกบ้านเป็นเวลานาน อะไรจะเกิดขึ้น? และสุดท้ายพระองค์ทรงเปรียบเทียบการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์กับการมาของขโมยที่ไม่มีการแจ้งเจ้าของบ้านให้ทราบล่วงหน้าขโมยมักจะเข้าบ้านในเวลาที่เราไม่อยู่ หรือในเวลาที่เราไม่ทันระวัง ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องใช้ทุกช่วงเวลาในชีวิตของเราให้คุ้มค่าที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราต้องตื่นเฝ้าและพร้อมอยู่เสมอ เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า เพราะเรามีชีวิตในเมืองสวรรค์หรือการลงโทษในนรกตลอดวันคืนเป็นเดิมพันนั่นเอง

ความจริงที่ว่าสักวันหนึ่งเราจะต้องไปปรากฏตัวเฉพาะพระพักตร์พระเยซูเจ้า ไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าหวาดกลัวเสมอไป เพราะถ้าเราเตรียมพร้อมไว้ เราสามารถมั่นใจได้ว่าวันนั้นจะเป็นวันแห่งความรอดพ้นหรือวันแห่งการปลดปล่อยให้เป็นอิสระของเรา เหมือนที่นักบุญเปาโล ได้ยืนยันในบทอ่านที่สองว่า **“ขณะนี้ความรอดพ้นอยู่ใกล้เรามากกว่าเมื่อเราเริ่มมีความเชื่อ กลางคืนล่วงไปมากแล้ว**

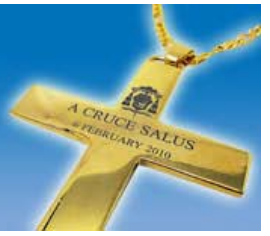
กลางวันก็ใกล้จะมาถึง” (รม 13:11) สำหรับท่านยุคสุดท้ายได้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า และคงอยู่คู่ไปกับยุคของพระศาสนจักรบนแผ่นดินนี้ เป็นยุคของความรอดพ้น นับแต่นี้เป็นต้นไปเราจึงเป็น **“บุตรของเวลากลางวัน”** ได้รับการช่วยให้พ้นจากโลกที่ชั่วร้ายและอาณาจักรของความมืด เข้ามาอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้าและพระบุตรของพระองค์

ดังนั้น เมื่อยุคแห่งความรอดพ้นมาถึงแล้ว การพบปะแบบหน้าต่อหน้ากับพระเยซูเจ้าจึงน่าจะเป็นโอกาสแห่งความชื่นชมยินดีสำหรับเรา ถ้าเราเตรียมตัวอย่างดี แล้วอะไรที่เราต้องทำเพื่อเตรียมพบปะกับพระองค์? พอลคิดว่า **ประการแรก** เราต้องดำเนินชีวิตแต่ละวันตามความเชื่อของเรา ราวกับว่ามันเป็นวันสุดท้ายของเรา สิ่งนี้หมายความว่าเราต้องปฏิบัติต่อทุกคนที่เราพบด้วยความเคารพนับถือ ด้วยใจเมตตากรุณา ด้วยความเอาใจใส่ และเห็นอกเห็นใจ เราต้องช่วยเหลือคนที่เดือดร้อนและคงไว้ซึ่งความยุติธรรมในสังคมที่เราอาศัยอยู่ เราต้องมีความอดทน อดกลั้น ใจกว้างและพร้อมที่จะให้อภัยเสมอ **ประการที่สอง** เมื่อทำผิดพลาดหรือทำบาป เราต้องวอนขอการให้อภัยจากพระเจ้า และพยายามหาทางชดเชยแก่บุคคลที่เราทำผิดต่อเขา การแก้บาปอย่างสม่ำเสมอเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็น อันหนึ่งที่จะช่วยเราให้เตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาที่ไม่มีใครรู้ของพระเยซูเจ้า

พี่น้องที่รัก คำสั่งที่ว่า **“จงตื่นเฝ้าระวัง”** และ **“จงเตรียมพร้อมไว้”** (มธ 24:42,44) เป็นคำเตือนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ซึ่งในช่วงเวลาสี่สัปดาห์นี้เราไม่เพียงปฏิบัติตามคำเตือนของพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่ เราต้องพยายามเป็นศิษย์ที่ดีของพระองค์อีกด้วย เหมือนที่นักบุญเปาโลแนะนำ เราต้องพยายาม **“ละทิ้งกิจการแห่งความมืดมน แล้วสวมเกราะของ**

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ความสว่าง ดำเนินชีวิตโดยสวมพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นอาภรณ์ และอย่าทำตามความต้องการ
ของเนื้อหนัง” (รม 13:12-14) พุดง่าย ๆ ก็คือ เราต้องทำตัวของเราให้พร้อมที่จะพบกับพระเยซูเจ้า องค์
พระผู้เป็นเจ้าหรือเจ้านายของเราอยู่เสมอ เมื่อเวลานั้นมาถึง พระองค์จะเห็นเราเตรียมพร้อมและจะบอก
เราแต่ละคนว่า “ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ของเรา จงลุกขึ้นและมารับเมืองสวรรค์ซึ่งพระบิดาของเรา
ได้เตรียมไว้สำหรับท่าน เป็นมรดกเถิด” (เทียบ มธ25:34) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**